

droppen

2009 - 2010 • EVANGELISK LUTHERSK BARTIDNING

droppen.elmbv.se

FRÅLSNINGENS HJÄLM

RÄTTFÄRDIGHETENS PANSAR

ANDENS SVÄRD SOM ÄR GUDS ORD

TRONS SKÖLD

SANNINGENS BÄLTE

VAPENRUSTNINGEN

Hela serien

VILLIGHETENS SKOR

SANNINGENS BÄLTE

"Ta på bilbältet!" Den röda lampan på bilens instrumentbräda blinkar. "Pappa, du måste ha bältet på!" Har du varit med om detta? Du måste kanske påminna mamma och pappa ibland. Även om man bara ska åka en kort sträcka med bilen, så är bältet viktigt. Man vet ju inte när det kommer någon annan bil så man måste tvärnita! Eller när mamma måste svänga till ordentligt för att inte köra på en katt.

På mitt jobb har jag ofta bälte. Jag är pilot, och i mitt flygplan är det till och med ännu viktigare än i bilen att jag har spänt fast mig! Tänk om jag ska göra en looping och inte sitter fast i stolen, då hamnar jag i taket när flygplanet är upp-och-ner längst upp i loopingen... Det är ju inte så bra! Eller om jag rollar, och snurrar ett par varv jättesnabbt – då måste jag sitta säkert i min stol, annars hamnar jag som ett frimärke i sidan på flygplanet. Alltså spänner jag fast mig jätte hårt innan jag startar flygplanet.

Men det finns ju fler sorters bälte. Har du något byxbälte, ett skärp? Tänk dig att du har ett par väldigt snygga byxor, fast de är lite för stora. Kanske har pappa varit ute och handlat, för ovanlighetens skull, eller så har mamma hittat några riktigt

trevliga byxor på rea. I vilket fall är de lite för stora, men eftersom de är så snygga vill du ändå ha dem på dig. Då är det ju bara att trä in ett bälte i hankarna, hala upp byxorna och spänna fast dem någonstans under armhålorna! Nej, så stora kanske de inte är, men du måste i alla fall ha bälte för att de inte ska trilla ner.

Tänk då om bältet går sönder en dag när du är ute på skolgården? Byxorna hakar ner och lägger sig runt fötterna!

Det där med bälte är alltså väldigt viktigt. När Paulus skriver om "Guds vapenrustning" kommer bältet först i uppställningen. "Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte kring era höfter." Vad kan han mena med det?

Jag tror att han menar minst två olika saker. Dels att vi ska tala sanning, och dels att vi ska följa sanningen.

Det första är både enkelt och svårt: att tala sanning. Har du ljugit någon gång? Det har nog de flesta gjort, men Gud vill inte att vi ska göra det. Dels försöker vi ju faktiskt lura någon när vi ljuger, och dels blir det väldigt svårt att fortsätta tala sanning när man väl börjat ljuga.

"Jag såg din pappa i en Volvo igår. Men du har ju sagt att ni har en Merca

och en Porsche!" Vad svarar man på det? "Jo, öööh, vi har faktiskt tre bilar. En Volvo med. Eller, ööh, FEM bilar. Om man räknar Rolls Roycen och Lamborghinin också!"

Ser du? En lögn föder gärna fler lögner. Det blir svårt att tala sanning om man börjat ljuga, och en vacker dag så blir man ändå avslöjad. Då står man där, och det är minst lika pinsamt som om bältet i byxorna gått sönder mitt på skolgården.

Men sen tror jag att Paulus menar en sak till när han skriver om "sanningens bälte". Han vill att vi ska följa och hålla oss till sanningen. Stå fasta, spänn på er bältet! I Psaltaren 86:11 står det: "Visa mig, HERRE, din väg, jag vill vandra i din sanning." Att hålla sig till sanningen är det samma som att gå på den väg som Gud vill att vi ska gå på, alltså att följa Jesus! Det är till och med så, att Jesus kallar sig själv för "sanningen" i Bibeln: "Jag är vägen, sanningen och livet."

Sanningen kom genom Jesus; han är den som är riktigt hel och sann. Så dra åt bältet, det bälte som håller ihop dig med Jesus! Då kommer du riktigt nära honom.

SVEN E HAMMARBERG

RÄTTFÄRDIGHETENS PANSAR

Erik och Filip hade varit vänner så länge de kunde minnas. De hade växt upp i samma stad och bott bara en gata från varandra. När de var små hade de lekt tillsammans och sedan gick de tolv år i samma klass. När skoltiden var över hade båda blivit inkallade till militären i en grannstad några mil bort. Militären var en helt ny värld för dem. De hade hört om hur hemskt det var med befäl som skrek och gormade. När de ryckte in i militären hade det redan från första dagen också stått ett argt befäl och skrik åt dem. Men efter några veckor hade de vant sig vid skrikandet och allt annat nytt och trivdes ganska bra i militären. Det visade sig dessutom att Erik var riktigt duktig på att skjuta.

Efter åtta månader hade nyheten slagit ner som en bomb. En fiende hade anfallit deras land. Militären kallades in för att mota bort fienden. Befälen hade ställt upp alla och berättat att de nästa dag skulle åka norrut till den plats där fienden anfallit landet. Både Erik och Filip hade blivit nervösa. Visserligen hade de övat jättemycket på hur man krigade, men nu var det på riktigt! Deras föräldrar hade förstås blivit minst lika nervösa som de. De enda som inte verkade vara det allra minsta nervösa var befälen. De var lika lugna som vanligt.

Nästa dag var det dags att bege sig iväg. Precis innan de skulle åka samlade kapten Björkman dem. Han berättade att det nu var krig på riktigt och att alla skulle få var sin skottsäker väst att ha på sig. Västen skulle tas på och fick inte tas av förrän kriget var över. Den var stor och jättetung. Kapten Björkman förklarade att så länge man hade västen på sig, kunde fiendens kulor inte skada en. Han förklarade också att man förr i tiden hade haft pansar på sig som skyddade mot pilar och spjut. Men nu för tiden hade man skottsäkra västar som skyddade mot kulor istället för pansar som skyddade mot spjut.

Efter några dagar hade Erik, Filip och deras kamrater lyckats mota tillbaka nästan alla fiender. Bara ett fåtal fanns kvar och dessa hade gömt sig, och låg nu och sköt mot Erik, Filip och de andra i gruppen. Plötsligt kom det en skur av kulor från ett oväntat håll. Både Erik och Filip blev träffade i bröstet, svimmade av och föll till marken. När de vaknade upp låg de i ett tält. De tittade upp och såg kapten Björkman stå en liten bit bort. Han fick syn på dem, gick fram till dem och förklarade att de tack vare den skottsäkra västen hade klarat sig. Dessutom hade de andra i gruppen lyckats mota bort de sista av fiendesoldaterna. Landet var åter fritt och det var fred.

I berättelsen talas om en skottsäker väst. Denna väst fick Erik, Filip och alla andra innan de skulle åka ut i krig. I Bibeln talas om en annan skottsäker väst som kallas rättfärdighetens pansar. Detta pansar har alla fått som är döpta och tror på Jesus. Eriks och Filips fiende var en armé från ett annat land. Vår fiende är den onde och heter Djävulen. Djävulen ser vi inte men när vi lockas att göra det som är fel lyssnar vi till djävulens röst. Han vill att vi ska trassla in oss i osanningar och falskhet och till slut skämmas så mycket att vi inte vågar komma tillbaka till Gud. När vi trasslat in oss får vi be Gud om förlåtelse för Jesu skull.

Gud själv vill ge oss kraft att stå emot det onda. Jesus gjorde det och vi får klä på oss hans segerdräkt – rättfärdighetens pansar. På bilden ser du också att rättfärdighetens pansar skyddar hjärtat. Gud vill skydda vårt innersta och göra det till en växtplats för det goda livet från honom!

ANDERS SVENSSON

TRONS SKÖLD

För tretusen år sedan levde en pojke som hette David i landet Israel. Han hjälpte sin pappa med att vakta får och hade sju äldre bröder. En dag kom en profet som hette Samuel och hälsade på hos dem. Han smorde Davids huvud och sa att han en dag skulle bli kung över landet Israel. Den nuvarande kungen hette Saul. Han försökte till och med döda David en gång genom att kasta ett spjut mot honom. Men David var snabb i benen och hann

springa undan innan spjutet träffade honom.

Så småningom dog Saul och David blev ny kung i Israel. Han blev en stor och mäktig kung. Men Israel hade många fiender och därför var David tvungen att samla soldater till en stark armé. David visste hur det var att vara soldat, för innan han blev kung hade han varit med i kriget mot filistéernas armé. I det kriget hade han slagits mot Goliat. Goliat var en jätte som var över tre meter lång och hade en stor hjälm och rustning på sig. Den gången hade David slungat en sten mot Goliats huvud och träffat honom i pannan. Så hade Goliat dött och David vunnit striden. När David nu skulle samla sin armé var

det två saker han var noga med att alla soldater skulle ha. För det första skulle de ha något att anfalla med. En del fick ett spjut, andra fick en pilbåge med pilar som de kunde skjuta mot fienden. För det andra skulle alla soldaterna ha en sköld att försvara sig med. Med skölden skulle de stoppa alla fiendens pilar och spjut.

Davids armé var en stark armé. Men ofta låg den i krig med någon av landets alla fiender. Israel hade många fiender. Ibland anföll filistéernas armé Israel och ibland var det andra arméer. När Davids soldater krigade använde de spjut och pilbåge för att jaga bort fienden. Men ibland var de tvungna att skydda sig från fiendens anfall. Då använde de skölden som David utrustat dem med för att skydda sig. Ibland sköt fienden pilar mot dem. Ibland kastade de sina spjut mot dem. Men skölden stoppade både pilarna och spjuten. Allra värst var det när fienden sköt brinnande pilar. Dessa pilar tände eld på marken där de landade och orsakade stora bränder. Ibland kunde hela städer brinna upp. Men som tur var stoppade skölden även dessa hemska brinnande pilar. När skölden hade stoppat den brinnande pilen kunde soldaterna släcka elden innan den hann sprida sig.

Den sköld som Davids soldater fick kunde man se med sina ögon. Den som tror på Jesus har också fått en sköld, som heter Trons sköld. Den skölden ser vi inte,

den är osynlig. Men den finns där ändå. Vi kan skydda oss bakom trons sköld, då ber vi Gud att stå emellan oss och det onda. Vi ber att Gud ska ta "första stöten" och skydda oss.

Det kan vara olika saker som skrämmer oss eller som vill skada oss. Som en pil kan ett ord eller en tanke komma farande som gör oss rädda. Någon säger kanske att Gud inte finns. Då får vi skydda oss bakom trons sköld som säger att vi alltid kan lita på Gud och Jesus och komma till honom. Om allt är motigt och jobbigt kommer det kanske en pil som vill få oss att tro att Gud har lämnat oss ensamma och inte bryr sig om oss. Då får vi ta skydd bakom trons sköld och lyssna på Jesus som säger att att han aldrig ska lämna oss eller överge oss, och att inget kan skilja oss från hans kärlek. Trons sköld vill hela tiden få oss att stanna kvar hos Jesus och tro på honom.

En gammaldags sköld ser rätt stor och tung ut – hur orkar man bära på en sådan? Det behövdes starka soldater för att orka bära kring på en sköld. Kung Sauls sköld var för tung för David när han skulle slåss mot Goliat.

Trons sköld får vi hjälp med. Gud har sänt den helige Ande som vår hjälpare, som kommer till oss och hjälper oss att hålla upp trons sköld varje dag.

ANDERS SVENSSON

FRÄLSNINGENS HJÄLM

När kan man ha nytta av en hjälm? Ja, man kan ha den när man spelar hockey, eller när man rider, eller när man hoppar bungyjump till exempel. Sen är det ju lag på att du som är under 15 år ska ha hjälm när du cyklar, och det tycker jag är en riktig god idé även om man är äldre. (För man blir väl inte mer tjockskallig efter att man fyllt 15 år, eller?) De som arbetar i gruvor har alltid hjälm, precis som byggarbetare och vägarbetare.

Gemensamt för alla är att man använder hjälm för att skydda huvudet. Man skyddar det från saker som trillar ner, eller om man själv skulle falla ner på marken. Om man inte hade hjälm och det hände något sådant, skulle man kanske skadas allvarligt eller till och med dö. Alltså är en hjälm väldigt bra att ha.

Paulus skriver om frälsningens hjälm. Frälsning betyder räddning; alltså kan man säga att Paulus skriver att vi ska ta på oss Guds räddningshjälm! Det låter förstås spännande, men vad är det som den hjälmen kan rädda oss från då?

Egentligen skulle man kunna påstå att frälsningens hjälm skyddar dig mot samma saker som en vanlig hjälm – mot att skadas av farliga saker som kommer emot dig och mot att skadas när du faller.

En vapenrustning är ju meningen att man ska ha på sig i ett krig, och i krig kan det ju komma både spjut och pilar och kulor emot dig. Dessutom är det risk att du trampar snett och ramlar, speciellt i en rörig strid där det finns många farliga saker runt omkring dig. I den "andliga striden" som det står om i Bibeln, är det ju inte vanliga pilar eller kulor som skjuts mot dig. Det handlar istället om andra farligheter, som frestelser och ondskor som vill dra dig bort från Gud. Det kan också vara sjukdomar, som gör att du undrar om Gud verkligen finns, eller tvivel på att Gud vill ha med dig att göra. Den onda, som Paulus skriver om, har en massa farliga vapen! Men du är skyddad om du har räddningshjälm på dig: frälsningen. Gud vill ge dig skydd mot allt det onda. Det ska inte få skada dig!

Precis som en cykelhjälm kan frälsningens hjälm skydda dig när du faller. "Faller", det gör alla människor – även den som vill följa Jesus. Man kan beskriva det som att när du följer Jesus, så går du på hans väg. Men om du av någon anledning gör något som han inte vill att du ska, till exempel fuskar eller ljuger eller är elak, då ramlar du i diket!

Då är det bra att ha frälsningens hjälm. Om du var utan frälsningen, om du inte Jesus hade dött för din och min skull, då skulle vi verkligen skadas av att falla. Utan Guds räddning skulle vi dö för att vi syndar! Men nu räddar Gud oss istället. Vi behöver inte dö, utan får leva med honom. "Den som tror på mig, ska leva även om han dör!" (Johannes 11:25).

På mitt jobb har jag också hjälm. Jag flyger ett jettflygplan som är väldigt snabbt, och som bullrar mycket. Hjälmen är till för att skydda mitt huvud när det blir tvära kast och när det skakar, men den har också andra uppgifter. I hjälmen finns inbyggda hörselskydd, och dessutom både hörlurar och mikrofon. Därför kan jag både lyssna och tala, trots allt oväsen runtomkring.

På samma sätt fungerar faktiskt även frälsningens hjälm. På grund av att Jesus räddade dig och mig när han dog på Golgata, kan vi få tala med Gud! Och på grund av frälsningen så finns ett budskap från Gud till oss, i Bibeln och i predikningar och på söndagsskolan. Gud vill att du talar med honom i bönen, och lyssnar till honom på olika sätt.

Så frälsningens hjälm, Guds egen räddningshjälm, den är bra att ha på sig! För Jesus skull är du skyddad från all verklig fara, och får leva tillsammans med honom.

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.

JOHANNES 3:16

SVEN E HAMMARBERG

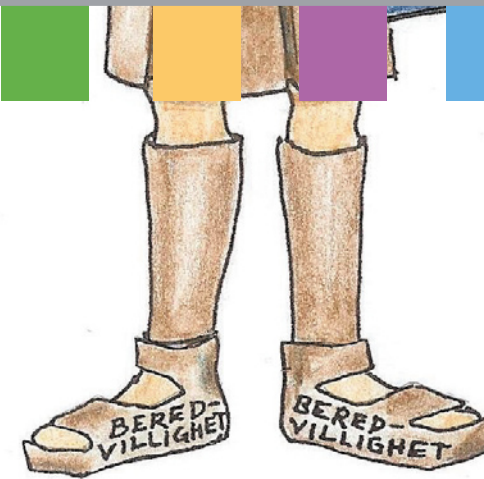
VILLIGHETENS SKOR

Gustav satt i dagrummet med fötterna upplagda på en stol. De var fortfarande trötta och ömma efter de senaste dagarnas marscherande. Gustav och de andra i plutonen hade haft tung packning och gått långa sträckor. Ofta var det sent på kvällen innan de trötta och hungriga fick slå läger. Efter ett par timmars sömn kunde ett befäl komma instormande och säga att de genast måste riva lägret och vandra vidare. Det var verkligen skönt att övningen var över; att få sova i en säng, att kunna ta en dusch.

Gustav drömde sig bort till stigen som gick ner till sjön hemma hos mamma och pappa. Han kunde riktigt känna hur skönt det kändes att gå barfota genom gräset och känna sanden mellan tårna. Men han kom också ihåg hur ont det gjorde den gången han trampade på en glasskärva och han kunde knappt räkna alla gånger mamma fått plåstra om tår som han och hans bror slagit i stenar och tjocka trädrötter när de jagat varandra. Minnena fick Gustav att le för sig själv. – Det hade aldrig gått att marschera barfota, tänkte han. Hans bra kängor hade skyddshätta och tjock sula, de skyddade både tårna och undersidan

av foten. De höga skaften skyddar fotleden så att den inte viker sig under den tunga packningen på det ojämna väglaget. Annars kan man verkligen skada sig. De egna benen är ett viktigt transportmedel för en soldat. Ett av befälen hade berättat om ett par soldater i Irak, det kunde Gustav inte glömma: Några engelska soldater flydde från Irak mot gränsen efter att ha blivit upptäckta, de rörde sig snabbt och han som gick längst bak blev trött. Han hade svettats väldigt mycket och blivit uttorkad. Utan vatten blir kroppen trögare och trögare, mer och mer kraftlös. Han satte sig ner för att vila, men de andra märkte inte att han stannat förrän senare. När de vände om för att leta efter sin kamrat hade han frusit ihjäl i den iskalla ökennatten. Det är farligt att gå länge utan vatten.

Gustav kände sig plötsligt lite olustig. Han kom ihåg hur ofta farfar hade påpekat att det var farligt att sluta att be, läsa, höra och göra efter Guds ord, Bibeln. Om farfar hade hört berättelserna om soldaterna i Irak skulle han nog säga att det vore lika livsfarligt som att marschera utan vatten. Eller lika dumt som att ge sig ut på marsch barfota. Gustav bestämde

sig för att genast gå och hämta sin Bibel. Han hade ju inte läst i den sedan innan de gav sig iväg på övningen.

När Gustav hämtat sin Bibel läste han en lång stund. Han läste ända tills dörren öppnades och Otto steg in i dagrummet. Gustavs första reaktion var att som vanligt försöka stoppa undan Bibeln och snabbt gripa första bästa tidning som låg i närheten. Men så kände han plötsligt ett lugn och han riktigt längtade efter att få berätta om det fantastiska som han just läst. Han brukade ofta känna sig rädd för vad andra skulle tänka och tycka och nu när han gjorde lumpen hade han ibland känt sig rädd för Gud. Vad tyckte Gud om honom när han var så feg och inte vågade säga till någon att han trodde på Gud? Det han hade läst i Bibeln alldeles nyss hade fyllt honom med glädje och värme. Gustav fortsatte lugnt att läsa i Bibeln. Otto kom fram och hälsade och undrade sedan nyfiket vad det var han läste. Det blev ett långt samtal och Gustav kände

sig glad över att få svara på Ottos frågor om boken han läste och om Jesus.

Gud har i vapenrustningen gett skor som har stabila och skyddande egenskaper. De skorna skyddar oss på vår vandring genom livet, för en som är barfota går rädd och ängslig. Gud vill att vi ska slippa vara rädda och ängsliga. Evangelium betyder glatt budskap och det är bara budskapet om Jesus Kristus som kan ge oss verklig frid om vi tar emot det. "Fridens evangelium" säger att vi för Jesu skull får syndernas förlåtelse och frid med Gud. Jag behöver inte vara rädd. När vi har tagit emot det så föds också villigheten att sprida vidare budskapet till andra om att Gud har slutit fred med människorna.

Med fridens evangelium på fötterna och med Jesus som färdkamrat kan vi behålla siktet på vad som är verkligt viktigt (även då vi snubblar och faller). Livet med Jesus här och sedan i himlen.

ANDENS SVÄRD

Nu har vi kommit fram till det sista vapnet. Jesus själv har använt det. Det är det enda anfallsvapnet i vapenrustningen.

Det handlar om Andens svärd som är Guds ord – det vill säga Bibeln. En gång i en predikan hörde jag talaren säga: "Ni som har med era vapen kan slå upp Johannesevangeliet." Först såg jag många undrande ansikten men sedan var det några som började le och tog fram sina Biblar. Nu ska du få höra om hur en bok faktiskt kan vara ett farligt vapen.

Koreanskan Esther Ahn Kim hade satts i fängelse av japanerna därför att hon var kristen. Fångarna tvingades sitta i militäruniformer hela dagarna. Esther gjorde också det men när det blev söndag tog hon inte emot arbetet. "Ge mig inte något arbete i dag", sade hon till fångvaktaren, "jag kommer att arbeta hårdare under veckan, så att jag kan få vila på söndagen". Fångvaktaren blev rasande och skyndade iväg för att rapportera henne. Esther bad. Hon tänkte tyst igenom Guds bud. Hon hade blivit fängslad eftersom hon trodde på Gud och lydde det första budet om att inte ha några andra gudar än Gud själv, men hon ville också lyda budet som handlar om vilodagen. Hon ville inte arbeta på sön-

dagen. Hon bad hela natten. I gryningen lade hon sig för att sova. I en dröm såg hon en hel rad sumobrottare som stod och väntade på att börja brottas. Det verkade som om de väntade på henne. Men plötsligt såg hon sig själv dyka upp med ett svärd, rusa emot dem och genomborra dem. Hon vaknade tryggt och glad.

Vaktchefen kom och förde henne till kommandantens kontor. Hon förklarade att hon alltid försökte följa bestämmelserna men att hon allra mest måste följa sin tro. Den arge kommandanten slog knytnäven i skrivbordet och röt: "Som den store japanske kejsarens tjänare ger jag er order att tjäna nationen genom att arbeta varje dag!" Esther brukade behärska sig. Men nu rusade hon fram och slog sin lilla knytnäve i skrivbordet lika hårt som kommandanten hade gjort, och ropade: "Som tjänare till Gud som skapade himmel och jord och härskar över hela världen kan jag inte följa bestämmelser som strider mot Guds lagar!"

Kommandanten blev helt förbluffad. Han vinkade åt henne att sätta sig. Sedan sade han: "Den Gud som ni tror på räddade er i dag." Hon slapp arbeta på söndagen. Inom sig visste hon att det var med svärdet – det hon sett i drömmen – som hon hade vunnit seger.

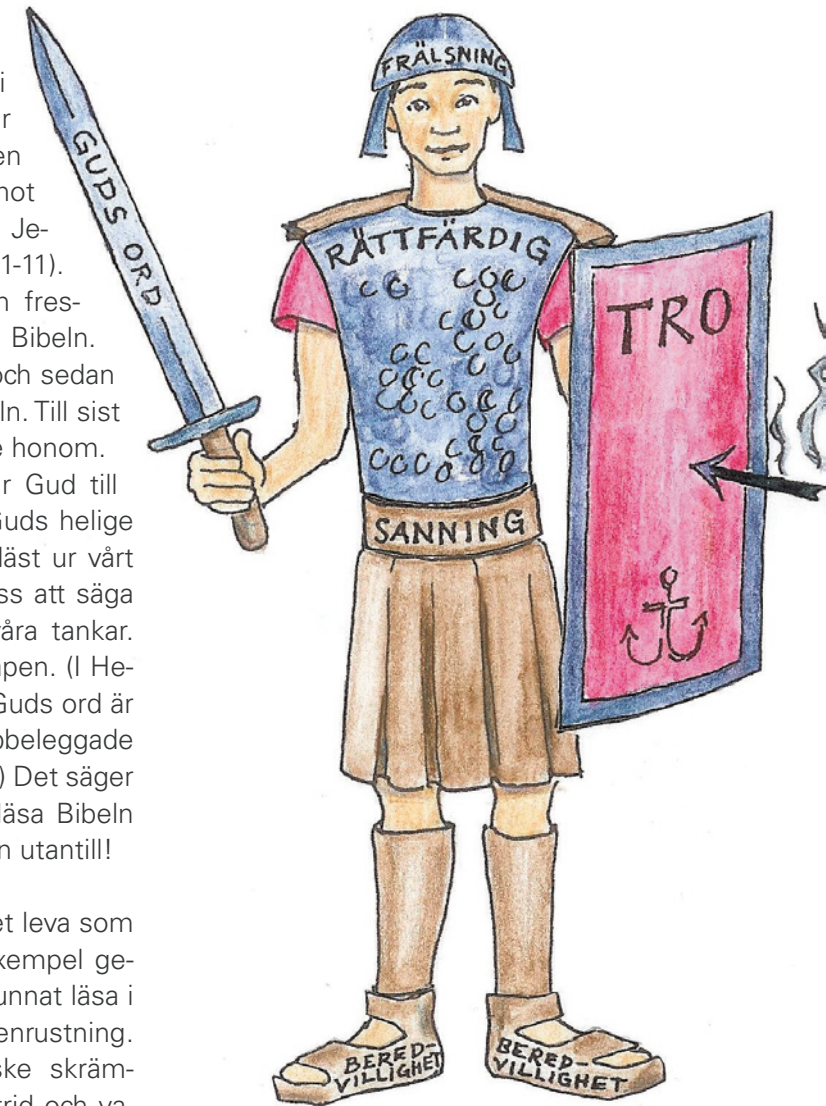
Esther visste vad som stod i Bibeln. Det som står skrivet i Bibeln har Guds egen makt.

Även Jesus fick slå sig fri med hjälp av svärdet som är Guds ord. Jesus frestades en gång av djävulen att göra emot Guds vilja och Guds plan för Jesus liv (Matteusevangeliet 4:1-11). Varje gång slog Jesus undan frestelsen med ord hämtade från Bibeln. Han sade: *Det står skrivet...* och sedan fortsatte han med ord ur Bibeln. Till sist gav djävulen upp och lämnade honom.

När vi läser Bibeln så talar Gud till oss. När vi får problem, vill Guds helige Ande plocka fram det vi har läst ur vårt minne och på så vis hjälpa oss att säga rätt, handla rätt eller ändra våra tankar. Ett vasst svärd är ett farligt vapen. (I Hebreerbrevet 4:12 står det att Guds ord är skarpare än det vassaste dubbeleggade svärd som man kan tänka sig!) Det säger något om hur bra det är att läsa Bibeln och att lära sig verser ur Bibeln utantill!

Gud vill hjälpa oss att hela livet leva som hans barn. Det gör han till exempel genom allt det som du nu har kunnat läsa i Droppens serie om Guds vapenrustning. Det låter allvarligt och kanske skrämmande när Bibeln talar om strid och vapenrustning, då är det viktigt att komma ihåg att den som tror på Jesus aldrig är ensam! Jesus har lovat att vara med oss alla dagar!

JOHANNA N S

Soldaten finns på Droppens hemsida som "klippdocka".

Finns på droppen. elmbv.se

BERÄTTELSEN OM ESTHER AHN KIM ÄR HÄMTAD UR BOKEN OM JAG ÖVERLEVER OCH HAR TIDIGARE PUBLISERATS I TIDNINGEN TILL LIV.

I tidningen Droppen har vi under hösten och vintern 2009-2010 haft en serie som handlat om Guds vapenrustning. Vi har samlat alla texterna från serien i den här lilla specialtidningen som bara finns att skriva ut från vår hemsida: droppen.elmbv.se.

På hemsidan finns också soldaten i rustning som **klippdocka** och **sånger** och **verser** på temat.

Illustrationerna är gjorda av Sylvia Wallgren. Johannes på framsidan är fotograferad av Kristina Runesson.